

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DNR-720-516(10)/16/IK

Warszawa, dnia 14 września 2016 r.

DECYZJA nr DNR-1/104/2016

Na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2015 r. poz. 322 oraz z 2016 r. poz. 542 i 1228), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa płaszcza dziecięcego B&Q, kod: 346029, kod EAN 590673460615 wprowadzonego na rynek polski przez przedsiębiorcę DATA spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Wólce Kosowskiej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez ten produkt i umarza postępowanie administracyjne.

Uzasadnienie

Pismem z 16 maja 2016 r. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej „Prezes UOKiK” lub „organ nadzoru”) protokół wraz z aktami kontroli dotyczącymi płaszcza dziecięcego B&Q, kod: 346029, kod EAN 590673460615 (dalej jako „płaszcz”) wprowadzonego na rynek polski przez przedsiębiorcę DATA spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Wólce Kosowskiej.

W toku kontroli przeprowadzonej w sklepie CH Supersam przy ul. Piotra Skargi 6 w Katowicach należącym do przedsiębiorcy TXM S.A. z siedzibą w Andrychowie, inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej poddali ocenie bezpieczeństwa i badaniom organoleptycznym kwestionowany płaszcz w oparciu o przepisy ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2015 r. poz. 322 oraz z 2016 r. poz. 542 i 1228) (dalej jako: „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”), posiłkując się postanowieniami normy PN-EN 14682:2015-02 *Bezpieczeństwo*

odzieży dziecięcej. Sznurki i sznurki ściąające w odzieży dziecięcej. Specyfikacja (zwanej dalej normą).

Płaszcz dziecięcy B&Q, kod: 346029, kod EAN 590673460615 będący przedmiotem postępowania przeznaczony został zarówno dla małych jak i starszych dzieci. Zgodnie z pkt. 2.1 normy dziecko małe to dziecko w wieku od urodzenia do 7 roku życia (to jest do 6 lat i 11 miesięcy), co uwzględnia wszystkie dzieci o wzroście do 134 cm włącznie, natomiast w świetle pkt. 2.2 normy dziecko starsze i młodzież to osoba w wieku od 7 lat do 14 roku życia (to jest 13 lat i 11 miesięcy), co uwzględnia wszystkich chłopców o wzroście od 134 cm do 182 cm i dziewczęta od 134 cm do 176 cm.

Produkt ten występował w kolorze różowym, jasno-beżowym, zapinany był na guziki. Na rękawach zamieszczono patki wewnętrzne służące do regulowania ich długości. Dodatkowo płaszcz posiadał kaptur, w tunelu którego zastosowano sznurki ze swobodnymi końcami zawierające trójwymiarowe ozdoby, przymocowane do ubioru w punktach wyjścia z otworów. Z tyłu ubioru umieszczono pętlę stałą z kokardą. Ponadto, do płaszcza dołączono etykietę z danymi m.in.: „Kurtka DZD DAT B&Q 4-12, BQ-8952 Guziki Kaptur Przej”, ceną, kodem 346029, kodem EAN: 5906734606615, danymi dystrybutora, rozmiarem. Natomiast od strony wewnętrznej umieszczono wszywkę z informacjami dotyczącymi m.in.: nazwy produktu, składem surowcowym, sposobem konserwacji.

W toku badań organoleptycznych inspektorzy Inspekcji Handlowej, stwierdzili, iż produkt ten może stwarzać zagrożenie dla użytkowników z uwagi na:

- w przypadku płaszczy dla małych dzieci - występowanie sznurków ściąających ze swobodnymi końcami w obrębie szyi, co jest niezgodne z pkt 3.2.1 normy, który stanowi, iż ubrania przeznaczone dla małych dzieci nie powinny być projektowane, produkowane ani dostarczane ze sznurkami ściąającymi, sznurkami funkcyjnymi w obszarze głowy, szyi i górnej powierzchni klatki piersiowej,
- w przypadku płaszczy dla starszych dzieci - występowanie sznurków ściąających ze swobodnymi końcami w obrębie szyi, co jest niezgodne z pkt 3.3.1 normy, zgodnie z którym sznurki ściąające nie powinny mieć swobodnych końców.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23 i 868), pismem z 25 maja 2016 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę DATA spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Wólce Kosowskiej (stronę postępowania) o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie

ogólnego bezpieczeństwa płaszcza. Następnie, w drodze postanowienia z 30 maja 2016 r., wydanego na podstawie art. 22 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, organ nadzoru wyznaczył stronie postępowania termin 21 dni od dnia otrzymania powyższego postanowienia na wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkt będący przedmiotem postępowania, wskazując jednocześnie, jakie działania powinna w tym zakresie podjąć i jakie dowody potwierdzające ich podjęcie przekazać.

W piśmie z 16 czerwca 2016 r. strona postępowania oświadczyła, iż nie wyprodukowała kwestionowanego płaszcza, jest jedynie jego dystrybutorem, na potwierdzenie czego przedłożyła fakturę zakupu 910 szt. produktów. Jednocześnie strona postępowania wskazała, iż wszystkie zakupione produkty sprzedała jednemu dystrybutorowi, na dowód czego załączyła fakturę sprzedaży. W tym samym piśmie, strona postępowania przedłożyła korespondencję mailową z kontrahentem, wskazującą na poinformowanie go o konieczności wycofania z rynku kwestionowanych płaszczy w celu wyeliminowania zagrożenia stwarzanego przez ten produkt.

Pismem z 28 czerwca 2016 r. Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania o przedłożenie materiału dowodowego w postaci dokumentacji fotograficznej bądź faktury za usługę krawiecką potwierdzających, iż zwrócone przez dystrybutora płaszcze zostały dostosowane do wymagań określonych w normie. Ponadto, organ nadzoru poinformował stronę postępowania, że przekazana przez nią kopia faktury sprzedaży nie może zostać uznana za dowód z uwagi na niespełnienie wymogów określonych w art. 22a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów i wezwał do ponownego przekazania ww. dokumentu w formie określonej w tym przepisie. Jednocześnie Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Pismem z 13 lipca 2016 r. strona postępowania przedłożyła fakturę sprzedaży spełniającą wymagania określone w art. 22a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów oraz dalszą korespondencję z dystrybutorem w sprawie zwrotu kwestionowanych płaszczy. Ponadto, strona postępowania zwróciła się z prośbą o przedłużenie terminu na przedstawienie pozostałych dowodów w niniejszej sprawie.

Pismem z 20 lipca 2016 r. Prezes UOKiK przychylił się do prośby strony postępowania w przedmiocie wydłużenia terminu na przekazanie dowodów działań podjętych wobec płaszczy wprowadzonych na rynek.

Pismem z 31 sierpnia 2016 r. strona postępowania przedłożyła fakturę korygującą wraz z dowodem odbioru 283 egzemplarzy płaszcza od jedyne go dystrybutora. Ponadto, strona

postępowania przedłożyła dokumentację fotograficzną potwierdzającą usunięcie sznurków z kaptura oraz zaszytą tunelów, w których były umieszczone.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca DATA spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Wólce Kosowskiej wprowadził kwestionowany płaszcz na rynek polski i jest dystrybutorem w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za dystrybutora uznaje się przedsiębiorcę uczestniczącego w dowolnym etapie procesu dostarczania lub udostępniania produktu, którego działalność nie wpływa na właściwości produktu związane z jego bezpieczeństwem. W aktach sprawy znajduje się faktura potwierdzająca zakup 910 egzemplarzy płaszcza przez stronę postępowania od przedsiębiorcy N.Q.H. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Wólce Kosowskiej.

Zgodnie z art. 11 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, dystrybutor jest zobowiązany działać z należytą starannością w celu zapewnienia bezpieczeństwa produktów, w szczególności przez niedostarczanie produktów, o których wie lub o których, zgodnie z posiadanymi informacjami i doświadczeniem zawodowym, powinien wiedzieć, że nie spełniają one wymagań bezpieczeństwa. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym używaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nie jest produktem bezpiecznym. W myśl art. 6 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, domniemywa się, że produkt spełniający wymagania wynikające z norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej, będących transpozycją norm europejskich uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów, do których odniesienia Komisja Europejska opublikowała w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, jest produktem bezpiecznym w zakresie wymagań objętych tymi normami. Z uwagi na fakt, że norma PN-EN

14682:2015-02 jest wyżej opisanym rodzajem normy, Prezes UOKiK dokonał oceny bezpieczeństwa płaszcza z uwzględnieniem określonych w niej wymagań.

Podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa kwestionowanego płaszcza stanowiły wyniki badań organoleptycznych, przeprowadzone przez inspektorów Inspekcji Handlowej. W trakcie powyższych badań ustalono, iż produkt ten może stwarzać zagrożenie dla zdrowia lub życia zarówno małych jak i starszych dzieci. Podczas typowego zachowania i aktywności dziecka w czasie zabawy na huśtawce czy placu zabawy może nastąpić zaciągnięcie lub owinięcie się sznurków o wystające elementy ww. sprzętów. Powyższe może być przyczyną nieszczęśliwych wypadków, w skutek których może dojść do otarcia, rozcięcia lub urazu kończyn użytkowników płaszcza.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, Prezes UOKiK uznał, że kwestionowany płaszcz nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, a stwierdzone nieprawidłowości stwarzają zagrożenie dla zdrowia ich użytkowników. Przedsiębiorca będący stroną niniejszego postępowania nie kwestionował powyższych ustaleń.

Zgodnie z art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

W toku niniejszego postępowania, na podstawie dowodów zgromadzonych w aktach sprawy, Prezes UOKiK ustalił, że strona postępowania zakupiła 910 sztuk płaszcza, po czym wszystkie egzemplarze sprzedała jednemu kontrahentowi. Po uzyskaniu informacji o niebezpieczeństwie stwarzanym przez kwestionowany produkt, podjęła działania mające na celu wyeliminowanie zagrożeń, tj. odebrała od jedyne go dystrybutora 283 sztuki płaszcza. Następnie, wobec wycofanych ze sprzedaży produktów podjęła działania naprawcze, polegające na ich dostosowaniu do wymogów określonych w normie PN-EN 14682:2015-02, na dowód czego przedłożyła dokumentację fotograficzną wskazującą na sposób dokonania stosownych napraw.

Mając powyższe na uwadze Prezes UOKiK uznał, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez płaszcz i umorzył postępowanie w sprawie ogólnego bezpieczeństwa tego produktu na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie:

Na podstawie art. 127 § 3 w związku z art. 5 § 2 pkt 4 Kodeksu postępowania administracyjnego oraz w związku z art. 29 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2015 r. poz. 184, 1618 i 1634) oraz na podstawie art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, w związku z art. 26 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, od niniejszej decyzji stronie nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z niniejszej decyzji może, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu nadzoru Rynku

Jadwiga Gunerka